

Věc C-38/06

Evropská komise

v.

Portugalská republika

„Nesplnění povinnosti státem – Osвобоzení dovozu zboží určeného výlučně k vojenskému použití od cla“

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. března 2010 I - 1572

Shrnutí rozsudku

1. *Právo Společenství – Rozsah působnosti – Neexistence obecné výhrady vylučující opatření přijatá za účelem veřejné bezpečnosti*
(Články 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES)
2. *Vlastní zdroje Evropských společenství – Vypočítání a poskytnutí členskými státy – Bezcelní dovoz vojenské výzbroje členskými státy*
(Nařízení Rady č. 1552/89, ve znění nařízení č. 1355/96, článek 2 a články 9 až 11, a nařízení Rady č. 1150/2000, článek 2 a články 9 až 11)

1. Členským státům sice přísluší přijmout opatření způsobilá k zajištění jejich vnitřní a vnější bezpečnosti, avšak z toho nevyplývá, že by se taková opatření zcela vymykala uplatnění práva Unie. Smlouva stanoví výslovné odchylky použitelné v situacích, jež mohou mít vliv na veřejnou bezpečnost, pouze v člancích 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES, které se týkají výjimečných a jasně vymezených případů. Z toho nelze vyvodit závěr, že existuje obecná výhrada, která by byla inherentně obsažena ve Smlouvě a která by vylučovala všechna opatření přijatá za účelem veřejné bezpečnosti z rozsahu působnosti práva Unie. Uznání existence takové výhrady nezávisle na zvláštních požadavcích ustanovení Smlouvy by mohlo ohrozit závazný charakter práva Unie a jeho jednotné uplatnění.

přísluší členskému státu, který se dovolává článku 296 ES, aby prokázal potřebu využít odchylky stanovené v daném článku za účelem ochrany podstatných zájmů své bezpečnosti.

(viz body 62–64, 66)

Mimoto odchylky stanovené v člancích 296 ES a 297 ES musejí být, jak je tomu v případě odchylek od základních svobod, vykládány striktně. Konkrétněji je třeba ohledně článku 296 ES uvést, že ačkoli daný článek uvádí opatření, jež členský stát může považovat za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti, nebo informace, o jejichž zveřejnění se členský stát domnívá, že je v rozporu s uvedenými zájmy, nelze tento článek nicméně vykládat tak, že uděluje členským státům pravomoc odchýlit se od ustanovení Smlouvy prostým odkazem na uvedené zájmy. V důsledku toho

2. Členský stát, který jednak odmítá vypočítat a poskytnout Komisi Evropských společenství vlastní zdroje dlužné v důsledku dovozů výzbroje a zboží určeného výlučně k vojenskému použití v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 včetně, a jednak odmítá zaplatit odpovídající úroky z prodlení, nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1552/89, kterým se provádí rozhodnutí 88/376 o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení č. 1355/96, pokud jde o období od 1. ledna 1998 do 30. května 2000 včetně, jakož i z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728 o systému vlastních zdrojů Společenství, pokud jde o období od 31. května 2000 do 31. prosince 2002.

Nelze totiž připustit, aby členský stát namítal zdražení vojenského materiálu z důvodu uplatnění cel na dovozy takového materiálu pocházejícího ze třetích států, aby si ke škodě ostatních členských států, jež samy cla z takových dovozů vybírají a odvádějí, činil nárok na to nepodléhat povinností, které pro něj

vyplývají z finanční solidarity vůči rozpočtu Unie.

(viz body 67, 74 a výrok)